

František Vrzba – scénář k rozhlasové reportáži

Vypracovali : Jasmine El Welaily, Filip Horký, Natálie Kadavá,

Klára Tenková a Patrik Vosička

Životní příběh pana Františka Vrzby, který nám vyprávěl, začal v roce 1946. Šťastné dětství prožil v Praze Košířích, chtěl se stát automechanikem, ale v 50. letech jeho otec vystoupil z KSČ.

„ protože nesouhlasil s tím, co se dělo, ale tím jsem měl černý puntík, takže jsem nemohl, vlastně jsem taky vyšel ještě o rok později ze školy, protože mě z osmičky nepustili, musel jsem do devítky, protože tehdy mně

nabídlí pouze horníka nebo hutníka“

Po 9. třídě se tedy vyučil jemným mechanikem v Meoptě Přerov.

Pan Vrzba rozvíjel řadu koníčků, hrál volejbal, házenou, stolní tenis, plavání a soutěžil ve společenských tancích. A právě události léta roku 1968 jej zastihly na taneční soutěži v Hamburku.

„ kdyby to bylo bývalo když jsem byl svobodnej, říkám v tom osmašedesátým roce, když jsme v tom Hamburku byli, zřejmě bych tam zůstal. Oni říkali, nejezděte domů, uvidíte, že teď v nejbližší době se něco stane a skutečně my jsme přijeli a za tři neděle byli tady“

V období tzv. normalizace založil rodinu, soustředil se na poctivou práci a věnoval se své další vášni – fotografování. A právě jeho schopnosti, a také štěstí na spolupracovníky, kteří, jak se domníval, se nezabývali politikou, jej profesně posouvali k zajímavé práci. Cestovat však mohl jen po zemích východního bloku, na rodinnou dovolenou nemohl ani do Jugoslávie. Až po Sametové revoluci zjistil, kdo rozhodoval o tom, kam bude moci cestovat.

„ mně přišla složka, kde to všechno bylo napsané, kdo to tedy z takzvaných přátel, nebo kolegů vlastně zapříčinil, že jsem nesměl na západ“

Již od konce 70. let se věnoval hlavně výstavnictví a propagaci Československa v rámci Podniku zahraničního obchodu. Měl dokonce možnost se podílet na přípravě LOH v Moskvě. A právě tyto profesní úspěchy jej dovedly až do ekonomického oddělení Velvyslanectví Československa v Moskvě, kde strávil s rodinou čtyři roky. Na konci 80. let pracoval pro Mezinárodní organizaci novinářů, soustavně se však vzdělával.

Po Sametové revoluci pan Vrzba vnímal řadu změn ve společnosti i v soukromém životě.

„ Byl to zlom, že jsem z podniku odešel do soukromá a začal jsem si sám velet a sám prát, přinesl určitě změny ekonomické a s tím bylo samozřejmě spojený, že jsme dokonce mohli jet najednou s manželkou a dcerou na dovolenou do zahraničí.“

I když málokdo v této době věděl, co bude za půl roku, co bude dělat, pan Vrzba se rozhodl zúročit své zkušenosti, dovednosti a vědomosti a založil reklamní agenturu.

Tak jako každý, musel činit samostatná rozhodnutí, někdy byla dobrá, jindy špatná. Tím více si uvědomoval, co je v životě důležité, bez ohledu na dobu, ve které žijeme.

„ zase ta průprava řemeslná se pak prolíná na celý život. Já jsem měl rád, když jsem měl kolem sebe kamarády, kteří něco uměli a ve své podstatě ve spolupráci jsme se posouvali všichni. Já jsem se vždycky snažil, podle svého dobrého svědomí, aby to bylo kvalitní ta práce, vždycky jsem se snažil odvést maxim kvality v tý práci“.

